

VẤN ĐÁP HỌC PHẬT

KỶ 53

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: 10/11/2006

Địa điểm: Hiệp hội giáo dục Phật-đà Hồng Kông

Chư vị pháp sư, chư vị đồng học, xin chào mọi người. A-di-đà Phật. Hôm nay có 36 câu hỏi, chúng ta cứ y theo thứ tự để giải đáp. Trước hết là câu hỏi của đồng tu trên internet.

Hỏi: Câu hỏi thứ nhất, lão pháp sư nói kinh Phật không có ý, nhưng lúc dùng thì vẫn là vô lượng nghĩa, đọc kinh không được nghĩ đến ý nghĩa; lại nói đọc kinh phải biết chuyển kinh, phải y giáo phụng hành. Xin hỏi đọc kinh không nghĩ đến ý nghĩa thì làm sao y giáo phụng hành?

Đáp: Đọc kinh không nghĩ đến ý nghĩa rất khó, đó gọi là chân thật biết đọc kinh, cho nên không nhiều người chân thật biết đọc kinh. Đọc kinh không nghĩ đến ý nghĩa là việc như thế nào? Là chân tu hành. Tu cái gì? Giới định tuệ hoàn thành cùng lúc. Nếu vừa nghĩ đến ý nghĩa thì bạn đều phá sạch giới định tuệ rồi; chính là chân thật dùng phương pháp đọc kinh để tu định, để khai ngộ, đó gọi là chân thật biết tụng. Chân thật tụng đến nhất tâm thì người đó khai ngộ, trí tuệ liền hiện tiền. Cho nên, người thông thường một mặt tụng kinh, một mặt ở đó nghiên cứu xem ý nghĩa câu này là gì? Ý nghĩa đoạn này là gì? Ý đó không phải là ý của Phật, mà là ý của chính bạn. Tại sao vậy? Phật không có ý. Cho nên kinh Phật, bạn thử xem chú giải của người xưa thì bạn sẽ hiểu được, bạn xem kinh Kim Cang có mấy trăm loại chú giải, kinh Lăng Nghiêm cũng có khoảng hơn một trăm loại chú giải, mỗi người chú giải đều không giống nhau. Nếu Phật có ý thì phải đều giống nhau, vậy sao lại không giống nhau? Cho nên kinh Phật không có ý, người sâu sắc thì nhìn thấy sâu sắc, thấy ý nghĩa được sâu, người nông cạn thì nhìn thấy ý nghĩa nông cạn, chỗ tuyệt diệu của kinh là ở chỗ này.

Bởi vì kinh Phật, chúng ta biết là từ trong tự tánh của Phật lưu lộ ra, trong tự tánh làm gì có ý? Làm sao mới có thể kiến tánh? Bạn xem Đại thừa, hiện nay chúng ta đang học Hoa Nghiêm, Hoa Nghiêm nói rất nhiều, bạn phải đem vọng tưởng phân biệt chấp trước thấy đều buông xuống thì bạn minh tâm kiến tánh. Hết thấy kinh của

Phật, đều là từ tâm tánh lưu lộ ra, cho nên kinh Phật không có ý. Người tụng kinh tùy theo trình độ của họ, phàm phu tụng kinh là ý của phàm phu, A-la-hán tụng kinh là ý của A-la-hán, Bồ-tát tụng kinh là ý của Bồ-tát, Phật tụng kinh chính là ý của Phật, bạn nhất định phải hiểu đạo lý này. Trên kinh dạy chúng ta, bạn đừng tưởng tượng, đừng tư duy thì ý nghĩa tự liên khởi lên, đó chính là chỗ ngộ của bạn. Nếu bạn vừa nghĩ, nghĩ là ý thức thứ sáu, chấp trước là thức thứ bảy, bạn vừa nghĩ vừa chấp trước thì rơi vào trong ý thức rồi, đó thực sự không còn là Phật pháp nữa, Phật pháp đã biến thành thế gian pháp.

Phật dạy chúng ta làm cách nào? Nói thật ra, thiên kinh vạn luận, thực hiện ở trên hành vi trong đời sống, chính là Thập Thiện Nghiệp Đạo, đó là nền tảng! Cho dù là pháp tứ đế của A-la-hán, thực hiện ở trong đời sống vẫn là Thập Thiện Nghiệp Đạo. Sáu ba-la-mật của Bồ-tát, Thập Đại Nguyên Vương của Phổ hiền Bồ-tát, các vị nghĩ xem, nếu không có Thập Thiện Nghiệp Đạo thì chúng không thể thực hiện, chúng đều là không, đều biến thành huyền học, phải hiểu điều này. Thực hiện hết thầy học vấn của nhà Nho chính là Đệ Tử Quy, biểu hiện ngay trong đời sống thường ngày chính là như vậy; Lý luận của nhà Đạo tuy cao sâu, nhưng thực hiện cũng là ở Thái Thượng Cảm Ứng Thiên. Cho nên những thứ như vậy bạn phải chân thật làm được, đây gọi là thánh học. Làm được thì thế nào? Chính là bạn giống như thánh nhân, mặc dù cảnh giới của bạn không đạt đến mức cao như thánh nhân, nhưng nhất cử nhất động của bạn trong đời sống thường ngày đúng thật là giống thánh nhân, đạo lý là ở chỗ này.

Cho nên chúng ta không thể không xem trọng khoá trình nền tảng của ba nhà Nho Thích Đạo, vô cùng quan trọng, những thứ này là sơ học, cũng là cứu cánh viên mãn. Nhà Nho đạt đến cứu cánh viên mãn chính là như vậy, lý thông rồi thì sự đều như nhau. Phật đến cứu cánh viên mãn cũng là thập thiện nghiệp, rốt ráo viên mãn của thập thiện nghiệp chính là thành Phật, đạo lý này chúng ta nhất định phải hiểu. Chúng ta ngày nay phiền não tập khí quá nhiều, chướng ngại cửa ngộ của chính mình, cho nên không khai ngộ! Nhưng nghiêm túc y theo phương pháp này mà tu học thì đó chính là trì giới; nhất tâm chuyên chú chính là định, định đến một giai đoạn tự nhiên sẽ khai trí tuệ. Cũng đừng ngày ngày suy nghĩ: sao ta vẫn còn chưa khai trí tuệ? Thế thì bạn vĩnh viễn không thể khai trí tuệ. Vì sao vậy? Đó là chướng ngại! Có rất nhiều người niệm Phật đến hỏi tôi, “*thưa Pháp sư, con niệm nhiều năm như vậy, sao vẫn chưa đạt được công phu thành phiền?*” Tôi nói đời này của bạn

đừng hy vọng, tuyệt đối sẽ không đạt được công phu thành thiền. Họ hỏi tại vì sao? Bởi vì bạn có vọng niệm đang chướng ngại chỗ này. Cái gì bạn cũng không cầu thì tự nhiên sẽ đạt được. Tâm mong cầu đó của bạn là vọng tâm, là chướng ngại, nó đã phá hoại công phu niệm Phật của bạn rồi. Chân thật phải dùng tâm thanh tịnh để niệm, tâm thanh tịnh là không được khởi vọng tưởng, cứ thật thà mà niệm thì tự nhiên sẽ có cảm ứng.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, thời nay có rất nhiều trẻ em bị chậm phát triển trí não và bệnh tự kỷ, xin hỏi phải nên giúp đỡ những trẻ nhỏ này như thế nào để chúng khai mở trí tuệ?

Đáp: Đây là tình trạng bệnh, chúng tôi trong lúc giảng kinh cũng nói rất nhiều, nguồn gốc bệnh tật của chúng sanh có ba loại lớn, loại lớn thứ nhất bệnh sinh lý, liên quan đến sinh lý của chúng ta. Giống như trúng gió cảm mạo, chúng ta ăn uống không cẩn thận, ăn mặc không thích hợp, như vậy sẽ bị phong hàn, đây là bệnh trên sinh lý. Bệnh này bác sĩ có thể chữa được, tìm bác sĩ thì không sai.

Loại thứ hai là bệnh oan nghiệp, chính là quỷ thân dựa thân, oan gia trái chủ của bạn tìm đến bạn. Bệnh này thì phiền phức, bác sĩ không chữa được. Phương pháp là phải hoà giải, ví dụ như nói người học Phật chúng ta biết được thì có thể đàm phán điều kiện với họ. Các vị là người như thế nào? Vì sao các vị lại muốn dựa thân? Các vị có yêu cầu gì? Đàm phán điều kiện, họ đồng ý rồi thì họ sẽ đi, bệnh sẽ khỏi ngay.

Loại thứ ba gọi là bệnh nghiệp chướng. Bệnh chậm phát triển trí não, bệnh tự kỷ chính là bệnh nghiệp chướng, bệnh nghiệp chướng chỉ có một phương pháp, đó là sám hối, chân thật sám hối. Trẻ nhỏ không hiểu, chúng không biết sám hối, cho nên người làm cha mẹ phải hiểu, sám hối thay chúng. Trong tình trạng như vậy thì người chân thật học Phật không được xem là việc xấu, vì sao vậy? Họ đến bảo người cả nhà bạn nghiêm túc học Phật, đừng mãi tinh tấn, tự nhiên họ sẽ ổn. Cho nên, người nhà phải tiêu tai, bồi phước nhiều hơn cho họ, làm nhiều việc tốt một chút, đoạn ác tu thiện, hồi hướng công đức cho họ, vì họ mà làm, hi vọng Phật Bồ-tát gia hộ họ, sẽ có cảm ứng.

Hỏi: Thứ ba, hiện nay có không ít đồng tu đều mong đổi được một tôn tượng Phật Bồ-tát trang nghiêm hơn mà đem tượng Phật cũ tặng cho nhà chùa. Cho nên đạo tràng đã quyết định đem những tượng Phật cũ này thả đều cho chìm xuống đáy sông, xin hỏi như vậy có thuộc về tội làm thân Phật chảy máu không?

Đáp: Cho chìm xuống đáy sông, đại đức xưa có cách làm như vậy, nhưng đều là dùng tâm chân thành cung kính. Hiện nay là bạn muốn đổi sang tượng Phật trang nghiêm hơn, vậy thì gọi là gì? Thích mới nói cũ, tâm lý này không tốt. Nói thật ra, cúng tượng Phật càng lâu, chúng ta nói là ngài càng linh, ngài nhận nhiều hương hoả. Nếu tượng Phật này là truyền mấy đời, đã cúng dường một, hai trăm năm rồi thì không như nhau!

Tràng hạt cũng không như nhau, một chuỗi tràng hạt, nếu nói là đã từng được bao nhiêu pháp sư và người niệm Phật đã niệm qua, tôi có chuỗi tràng hạt có lẽ khoảng ba trăm năm, bạn thử nghĩ xem bao nhiêu người niệm qua rồi? Còn có một chuỗi là đồng tu ở đây tặng cho tôi, là Kha cư sĩ. Ba mươi năm trước lần đầu tiên tôi đến nơi này giảng kinh, hôm đó đến núi Thái Bình để chơi, tôi không đeo tràng hạt. Ông ấy hỏi tôi, thưa pháp sư, hôm nay thầy có đeo tràng hạt không? Tôi nói hôm nay tôi không đeo, quên đeo rồi. Ông nói tốt rồi, con tặng chuỗi vòng này của con cho thầy, nếu thầy đeo rồi thì con không tặng cho thầy nữa. Tôi xem thấy tràng hạt rất đẹp, là tràng hạt bò-đề, hạt bò-đề màu xanh lục, đã biến thành màu đen trong suốt rồi, vừa xem thì thấy lâu năm. Ông ấy mua nó ở cửa hàng đồ cổ, tôi hỏi ông bao nhiêu tiền? Thời điểm đó là 30 năm trước, là 3.000 đồng, ít nhất cũng ba trăm năm. Bạn nói xem đã bao nhiêu người niệm qua, cho nên tràng hạt đó biết tránh tà, càng xưa càng đáng tiền.

Vì vậy không nên có tâm phân biệt. Nếu thấy tượng Phật trong nhà không đẹp mà đổi sang tượng đẹp hơn thì tâm của bạn không phải là tâm học Phật, vì vậy không cần làm thế. Nếu đúng là tượng Phật bị hư hỏng, tượng đắp thông thường, tôn tượng đắp thì đến một thời gian chúng ta có thể dát vàng làm mới lại. Tượng vẽ, tranh vẽ hoặc tranh ảnh in ấn thì sau khoảng thời gian lâu sẽ bị ngả màu, có thể thay một bức khác, không vấn đề gì, loại đó có thể đổi. Tượng khắc gỗ, tượng đắp đất do chính mình cúng dường, càng lâu mình càng cảm thấy có cảm ứng, không nên đổi, phải có tình cảm với ngài thì ngài mới có cảm ứng.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, đệ tử chuyên nghe lão pháp sư giảng kinh, một lòng vì chúng sanh, vì chánh pháp cứu trụ, các lão Bồ-tát ở đạo tràng vô cùng tin cậy con, nhưng họ không nhìn thấu, không buông xuống được. Con muốn sớm ngày vãng sanh, dùng thân giáo để giúp mọi người, lão Bồ-tát kiên quyết không đồng ý, mắng con tự tư, không quan tâm đến họ, chỉ muốn vãng sanh. Xin sư phụ khai thị.

Đáp: Đây cũng là công phu, cũng là thị hiện, chân thật có thể làm được điều này cũng là thuộc về hoằng pháp lợi sanh, làm chứng minh. Nổi rõ với mọi người việc vãng sanh không phải là giả, mà là thật, tôi làm cho các vị xem, cũng sẽ độ rất nhiều người. Giống như việc vãng sanh của phu nhân của Lão cư sĩ Hà Đông ở Hồng Kông, mẹ của Hà Thế Lễ vãng sanh, thoát tướng rất đẹp, bạn xem bà ấy độ biết bao nhiêu người! Cả nhà Hà Thế Lễ đều là tín đồ kiên thành của Kitô giáo, còn người mẹ thì niệm Phật. Nhưng mà họ cũng rất tân tiến, ông vẫn là rất hiếu thuận với cha mẹ, trong nhà người nào có tín ngưỡng của người đó, không chướng ngại lẫn nhau. Bạn xem khi người mẹ vãng sanh đã làm ra thị hiện, đây là thị hiện, cả nhà Hà Thế Lễ đều niệm Phật, vì sao vậy? Xem thấy đây là thật, không phải giả. Đây là sau cùng độ cả nhà họ, dùng phương pháp vãng sanh để thị hiện cho họ xem thì họ không thể không tin tưởng.

Hỏi: Câu hỏi thứ năm, đệ tử nằm mộng thấy mình niệm Phật vãng sanh, đi rất xa rồi nhìn thấy toàn thân mình là thân kim sắc. Lúc quay đầu nhìn xuống thì thấy mọi người đang dùng tấm vải vàng để phủ lên cơ thể con, lúc đó cũng không động niệm, không biết nguyên nhân gì lại quay về, cơ thể dần dần tỉnh lại. Xin hỏi người vãng sanh có phải không được quay đầu không?

Đáp: Đúng, chân thật vãng sanh thì sẽ không quay đầu, quay đầu chính là không vãng sanh. Nhưng mà cảnh giới trong giấc mộng này được xem là một cảnh giới tốt, đây không phải là cảnh giới xấu, phải niệm Phật thật tốt.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, câu hỏi thứ sáu, đệ tử ở Đại lục đang làm công việc biên kịch truyền hình. Vì để tăng tỷ lệ xem nên sản xuất ra rất nhiều phim truyền hình liên quan đến tình cảm vấn vương, yêu hận tình thù. Đệ tử hiểu rõ nhân quả, trong lòng vô cùng mâu thuẫn, vì công việc này là công việc rất đàng hoàng trong mắt người nhà và người ngoài. Xin hỏi con có nên bỏ công việc biên kịch để tập trung vào niệm Phật, tránh bị ô nhiễm, để cầu vãng sanh Tây Phương, có thể nắm chắc không?

Đáp: Đúng, công việc biên kịch, bạn có loại kỹ thuật này, có loại kinh nghiệm này, vì sao bạn không biên soạn những phim ảnh tốt? Biên soạn những phim ảnh tốt thì bạn có thể cứu độ được rất nhiều chúng sanh. Hiện nay Phật giáo chúng ta rất cần dùng truyền hình, cần đoạn ngắn của những bộ phim dài tập để tuyên dương Phật pháp. Cho nên tôi đối với hai tập phim Liễu Phạm Tứ Huấn mới biên tập của Malaysia, tôi đánh giá rất cao, thời gian ngắn, hai tiếng đồng hồ tương đương với

đọc xong một biên Liễu Phàm Tứ Huấn. Các câu chuyện trong Phật giáo vô cùng nhiều, có thể từ phương diện này mà phát triển, đây là việc tốt, thay đổi phương hướng là được. Bỏ việc hoặc là đổi sang công việc khác cũng được, điều này tự bạn tính toán là được rồi.

Hỏi: Câu hỏi thứ bảy, đệ tử đã thọ Bồ-tát giới, nhưng bốn tháng rồi không tụng Bồ-tát giới văn. Con tự cho rằng cứ tụng cho tốt, tu cho tốt kinh Vô Lượng Thọ, thì cũng bằng với tu Bồ-tát đạo, như vậy có đúng không ạ?

Đáp: Đúng vậy, nhất tâm niệm Phật, thọ trì kinh Vô Lượng Thọ, giới luật cũng đều ở trong đó. Hiện nay thật ra mà nói, thọ giới đều là hữu danh vô thực, Tam quy ngũ giới bạn đều học không tốt, Thập Thiện Nghiệp Đạo cũng không làm được thì Bồ-tát giới chính là hữu danh vô thực, đó không phải chân thật. Cho nên quan trọng nhất, người học Phật tại gia chúng ta xem trọng Đệ Tử Quy, xem trọng Thập Thiện Nghiệp Đạo thì là chân thật trì giới.

Hỏi: Khi sư phụ giảng kinh Hoa Nghiêm, nói đến việc đại sư Lục Tổ Huệ Năng ẩn nấu trong nhóm thợ săn, sống mười mấy năm. Thợ săn mỗi ngày phải sát sanh ăn thịt, xin hỏi làm thế nào để đại sư ngài sống chung với những thợ săn?

Đáp: Vấn đề này bạn đọc Đàn Kinh thì biết. Ngài sống cùng thợ săn, thợ săn mang đồ săn được về, ngài nhìn thấy nếu bị thương, vết thương không quá nghiêm trọng, vẫn có thể sống được thì ngài đều thả chúng đi. Khi ăn cơm, ngài chịu trách nhiệm làm công việc bếp núc, phải nấu nướng cho những thợ săn này ăn, Ngài ăn rau bên cạnh thịt, Ngài dùng một ít rau xanh để nấu bên cạnh nồi thức ăn, là ăn rau bên cạnh thịt, suốt 15 năm! Đây là cách làm bất đắc dĩ.

Hỏi: Câu hỏi thứ chín, khi chỉ tịnh niệm Phật, thường hay nghe thấy một số âm thanh, trong tâm cảm thấy kinh sợ, rất sợ hãi, tiếp tục như vậy thì có phải là dễ bị ma dựa không? Làm sao mới có thể tiêu trừ được ma chướng này?

Đáp: Bất cứ cảnh giới nào hiện tiền thì cứ mặc kệ nó, đừng để ý, kệ nó, hãy tập trung toàn bộ tinh thần và ý chí ở trên câu Phật hiệu, như vậy thời gian lâu rồi thì tự nhiên sẽ không bị quấy nhiễu nữa. Bạn không được sợ nó, bạn mà để ý thì sự quấy nhiễu đó của nó sẽ sinh ra hiệu quả, do đó nó sẽ càng ngày càng nghiêm trọng. Bạn không để ý đến nó thì việc quấy nhiễu không khởi hiệu quả, không khởi hiệu quả thì nó sẽ đi thôi, nó không đạt được mục tiêu thì sẽ đi.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, đệ tử lấy “pháp thập niệm” của sư phụ dạy đệ tu hành niệm Phật, được thọ dụng rất lớn. Hiện lấy đây làm nền tảng, sớm tối thêm vào “pháp thập niệm theo mùi hơi thở”, lay Phật 50 lay, ba biến chú vãng sanh để làm thời khoá sáng tối. Xin hỏi như vậy có như pháp không?

Đáp: Khi đang rất bận rộn, công việc vô cùng bận rộn, không có thời gian công khoá sáng tối thì làm như vậy được; nếu có thời gian thì tốt nhất thời khoá sáng tối tụng một biến kinh Di-đà, kinh Di-đà không cần thời gian dài, sau khi tụng quen rồi thì sẽ thuộc lòng. Tụng kinh chính là nghe lời giáo huấn của Phật, kinh Di-đà cũng không khó hiểu, nhắc nhở chính mình chuyên tâm niệm Phật, Phật hiệu niệm càng nhiều càng tốt. Tụng kinh là để nhiếp tâm, tâm chúng ta tán loạn, tụng xong một biến kinh Di-đà rồi thì tâm sẽ định xuống, tâm định thì niệm Phật mới có công đức, thì mới có cảm ứng.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, về thời gian học Phật và học Đệ Tử Quy, con nên sắp xếp như thế nào cho tốt?

Đáp: Học Phật và Đệ Tử Quy không cần đặc biệt sắp xếp thời gian. Kinh văn Đệ Tử Quy rất ngắn, tổng cộng chỉ có 1080 từ, có thể đưa vào trong thời khoá sáng tối. Sau khi bạn xong thời khoá sáng thì tụng Đệ Tử Quy một biến, tụng một biến là để nhắc nhở chính mình cả ngày hôm nay không được quên; buổi tối sau khi xong thời khoá tối thì cũng tụng một biến Đệ Tử Quy, nghĩ xem hôm nay những việc nào mình chưa làm được. Lấy Đệ Tử Quy làm thành giới luật, điều này rất quan trọng, đây là giới luật căn bản. Trì giới niệm Phật thì nhất định vãng sanh.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, khi học tập Đệ Tử Quy, có phải là chỉ cần nghe cho tốt bộ đĩa 40 tập của thầy Thái, thậm chí cũng không được nghe sư phụ đang trực tiếp giảng kinh?

Đáp: Giai đoạn này thì có thể được, bạn học Đệ Tử Quy, kinh nghiệm của chúng tôi ở Thang Trì, là dạy những giáo viên hạt giống này, tôi vốn nghĩ là mất ba tháng đến bốn tháng thì mới có thể thực hiện được Đệ Tử Quy; kết quả không ngờ rằng, chỉ hai tháng họ đã thực hiện được rồi. Điều này vô cùng khó có được, làm tấm gương rất tốt cho người chân thật tu hành, hai tháng thì làm được; nói cách khác, hai tháng trước mắt bạn có thể dùng cách làm như vậy. Sau khi bạn thực hiện được hai tháng rồi, thực hiện rồi thì Đệ Tử Quy đã biến thành hành vi trong đời sống thường ngày, vậy thì bạn chỉ cần chuyên tâm học Phật. Chuyên tâm học Phật cũng không phải là không cần Đệ Tử Quy nữa, vậy thì sai rồi. Bạn phải hiểu là Đệ Tử Quy đã

biến thành hành vi sinh hoạt thường ngày của bạn, vĩnh viễn không thay đổi, giống như vậy thì niệm Phật sẽ vô cùng tốt.

Hỏi: Câu hỏi thứ mười ba, đó là, nghe thì hiệu quả hơn hay xem Giảng Ký thì hiệu quả hơn?

Đáp: Điều này không nhất định, căn tánh mỗi người không như nhau, nhưng đại đa số người thì căn tính của nhĩ căn lạnh lợi hơn nhãn căn. Cho nên Quán Thế Âm Bồ-tát đã lựa chọn viên thông, ngài đã lựa chừa pháp môn Nhĩ Căn Viên Thông, “phản văn văn tự tánh, tánh thành Vô Thượng Đạo” của Quán Thế Âm Bồ-tát. Nhưng đúng là người thế gian cũng có một số người nhãn căn rất lạnh lợi, họ nghe thấy không rõ ràng, nhưng họ nhìn thấy rất rõ ràng. Cho nên chính chúng ta phải phản tỉnh, phải tỉ mỉ quan sát chính mình, rốt cuộc là mình nhĩ căn lạnh lợi hay nhãn căn lạnh lợi? Hay là xem cũng được, nghe cũng được, mỗi người không như nhau.

Hỏi: Khi nghe đĩa, phải nên nghe liên tục một vòng từ tập 1 đến tập 40, hay là mỗi tập đều nhất định phải nghe hiểu, làm được rồi thì mới nghe tập tiếp theo?

Đáp: Phương pháp học tập kiểu này cũng vô cùng tốt, học tập từng tập từng tập một, nhất định phải thực hiện được tập đó rồi chúng ta mới học tập tiếp theo, vậy cũng rất tốt. Nghiêm túc học tập, bạn xem người ta hai tháng có thể hoàn thành, tôi tin chúng ta nhiều nhất ba tháng thì có thể học xong môn học này.

Hỏi: Xin hỏi việc dạy trẻ nhỏ đọc kinh, phải nên kết hợp như thế nào với tu hành của chính mình để được tốt?

Đáp: Dạy trẻ nhỏ vẫn là phải lấy Đệ Tử Quy làm chính, ở trong nhà, nam nữ già trẻ trong nhà cùng nhau học Đệ Tử Quy, hiệu quả sẽ vô cùng lớn. Nếu chỉ dạy trẻ nhỏ mà người lớn không học thì trẻ nhỏ sẽ nghĩ: Bố mẹ dạy con mà chính bố mẹ không học, đây là giả, gạt con, không phải thật. Cho nên, bản thân người lớn cũng phải làm được thì chúng sẽ tin tưởng, chúng sẽ rất nghiêm túc học tập. Thời xưa Đệ Tử Quy không phải là dạy trẻ nhỏ, văn tự đó không phải là dạy trẻ nhỏ, Đệ Tử Quy là thân giáo. Các vị nhất định phải biết, giáo dục của Trung Quốc chúng ta, đặc sắc của giáo dục Trung Quốc chính là gia đình, điều này người nước ngoài không có, chúng ta nói cho họ thì họ cũng không hiểu, nước ngoài không có cái này, Trung Quốc đã 5.000 năm rồi.

Người nước ngoài xem lịch sử của Trung Quốc, bạn xem mỗi triều đại của Trung Quốc, khi thay đổi triều đại là động loạn, có chiến tranh, nhưng thời gian đều không dài. Sau khi những Đế Vương này có được chính quyền, gọi là Quân Vương khai quốc, bình định được động loạn, sau khi họ nắm chính quyền rồi thì ít nhất có 150 năm đến 200 năm thiên hạ thái bình. Hoàng đế đời cuối có lẽ lại không giữ quy củ, dẫn tới người khác làm cách mạng, nếu họ chân thật giữ giáo pháp của tổ tiên xưa thì sẽ không có chính biến. Bởi vì người Trung Quốc được nhận giáo dục luân lý, nên họ đều có thể an phận với chính mình, không phải thực sự quá đáng thì sẽ không làm cách mạng, không muốn làm loạn, làm loạn thống khổ lắm! Phải hi sinh biết bao nhiêu sinh mạng và tài sản! Cho nên không muốn làm loạn, trừ khi chính phủ thực sự không hợp lý. Cho nên nói, người nước ngoài xem thấy Trung Quốc mấy ngàn năm an định xã hội đều cảm thấy rất kỳ lạ, rốt cuộc nguyên nhân là gì? Thật ra bạn đi nghiên cứu thì chính là giáo dục gia đình. Đó là dạy từ khi còn nhỏ, dạy họ làm người tốt, cả đời làm người tốt, đây không phải là thiên hạ thái bình sao?

Giáo dục Trung Quốc thật ra mà nói, nói lời hiện nay là giáo dục tình yêu thương, ngay trong lúc chúng tôi giảng kinh đã nói rất nhiều lần. Giáo dục Trung Quốc chính là từ “phụ tử hữu thân” trong ngũ luân, tình thân của cha con là bẩm sinh, không phải là học ở đâu cả. Hiện nay bạn tí mĩ mà quan sát, quan sát trẻ nhỏ khi được ba, bốn tháng, bốn, năm tháng, bạn xem tình yêu của cha mẹ đối với nó là không có điều kiện; dù nó còn chưa biết nói chuyện nhưng bạn xem biểu cảm của nó, tình yêu của nó đối với cha mẹ, bạn từ chỗ này thì nhìn thấy đây là tự tánh, hoàn toàn là lưu lộ từ tự tánh. Dần dần lớn lên, bạn không dạy dỗ nó cho tốt, nó bị ô nhiễm, bị hoàn cảnh bên ngoài ô nhiễm, mê mất thiên tánh, đạo lý là ở chỗ này, chúng ta không thể không hiểu.

Cho nên phải dạy dỗ trẻ từ khi nào? Từ khi trẻ vừa mới sinh ra, ánh mắt của nó đã biết nhìn, tai của nó biết nghe, bạn đừng cho rằng nó không hiểu chuyện, ngày ngày nó đang học, ngày ngày đang xem, ngày ngày đang nghe. Cho nên, Đệ Tử Quy là cha mẹ làm cho trẻ nhỏ xem, là một môn học như vậy, môn này là thân giáo, không phải là ngôn giáo. Chúng vẫn chưa hiểu chuyện thì người làm cha mẹ, trưởng bối ở trước mặt trẻ nhỏ làm cho chúng xem. Ngôn ngữ Trung Quốc gọi là “*ba tuổi thấy tám mươi*”, bạn thử nghĩ xem khi họ đến 80 tuổi, họ đã có năng lực biết cái gì đúng, cái gì sai. Đó gọi là “thiếu thành nhược thiên tánh, tập quán thành tự nhiên”, sự giáo dục này quan trọng biết bao! Nếu đến 3 tuổi mới dạy thì quá muộn rồi, đã sinh ra gốc

rễ của ô nhiễm, phiền phức lớn rồi! Cho nên người Trung Quốc chúng ta rất xem trọng giáo dục.

Tuần trước có một vị giáo sư ở đại học Đạm Giang từ Đài Loan đến, là giáo sư Ngô, cũng là lần đầu tiên chúng tôi gặp nhau, ông ấy đến gặp tôi. Ông ấy nói với tôi Mặc Môn giáo ở nước Mỹ, tôi nghĩ có lẽ Hồng Kông cũng có Mặc Môn giáo, họ rất xem trọng giáo dục gia đình, họ sưu tập rất nhiều gia phả của người Trung Quốc, họ nói đại khái có hơn một vạn loại. Cũng có thể như vậy, bởi vì trước đây nhà nào cũng có gia phả, đa số gia phả đều để trong tủ đựng. Tôn giáo này cũng có người có tâm, khi chúng ta làm đại cách mạng văn hoá thì thấy đều không còn nữa, vậy mà họ vẫn sưu tập nhiều như vậy. Nghe nói bảo tàng Cố Cung Đài Loan đã sao chép một số thứ từ chỗ của họ. Trong gia phả đều có gia huấn, đều có gia quy, nếu chúng ta tìm được những thứ này, thu thập lại rồi soạn thành một cuốn, đó chính là giáo dục gia đình Trung Quốc. Đó đúng thật là phong phú đặc sắc.

Đệ Tử Quy là một môn học phổ biến, là một phần của giáo dục nền tảng bắt buộc trong gia giáo Trung Quốc. Bởi vì gia giáo trong mỗi nhà, việc họ dạy con cháu có liên quan đến nghề nghiệp của họ, ví dụ như họ làm kinh doanh thì họ dạy con cháu phải làm ăn như thế nào; làm ruộng thì dạy con cháu trông trọt như thế nào, các ngành các nghề không như nhau, họ có môn học của họ. Cho nên chân thật là phong phú đặc sắc, hiện nay tôi đang nghĩ cách để thu thập, vậy mới có thể nhìn thấy cái gốc giáo dục mấy nghìn năm đến nay của Trung Quốc, bạn sẽ thấy họ dạy người như thế nào. Đệ Tử Quy là một môn học phổ biến, môn học nền tảng, cũng chính là bất kể bạn tu học nghề nghiệp nào thì bạn nhất định phải làm được nền tảng, điều này không thể không biết.

Trẻ nhỏ đọc kinh nhất định phải làm được Đệ Tử Quy, làm được rồi thì mới dạy chúng đọc kinh, trước đây Đệ Tử Quy là thân giáo. Ba tuổi vẫn chưa được đọc kinh, đọc kinh có lẽ khoảng năm, sáu tuổi, đến năm, sáu tuổi thì gốc của nó đã rất tốt. Cách dạy học này của Trung Quốc và người nước ngoài không như nhau, người nước ngoài khi còn nhỏ thì dạy chúng vui chơi, cho nên rất hoạt bát. Trung Quốc từ nhỏ đã học để trở thành người lớn, ngồi có dáng ngồi, đứng có dáng đứng, rất có quy củ. *“Dạy hư đứa bé này rồi, bạn xem không có chút hoạt bát nào cả!”* Thiên hạ thái bình là như vậy mà dạy ra. Cho nên không như nhau, không tương đồng.

Hỏi: Câu hỏi thứ mười sáu, kinh Địa Tạng nói Bồ-tát Địa Tạng từ kiếp lâu xa về trước là Bà-la-môn nữ, nhưng “Bà-la-môn” là một họ ở Ấn Độ xưa trên địa

cầu, hơn nữa còn là dòng họ tôn quý. Không thể nói các kiếp lâu xa về trước, địa cầu này còn chưa có, Ấn Độ cũng chưa có. Xin hỏi đây có phải là sự trùng hợp không? Hay là ở trong thế giới lâu xa về trước, cũng đúng là có một họ như vậy?

Đáp: Không sai, Phật nói với chúng ta, con người có sanh lão bệnh tử, địa cầu có thành trụ hoại không, Phật trên kinh nói rất rõ ràng, trong phẩm Thế Giới Thành Trụ của kinh Hoa Nghiêm có nói qua. Chúng sanh ở thế giới này của chúng ta, ví dụ nói bạn tu thiện nghiệp thì sanh đến trời Tứ Thiên, thọ mạng rất dài, đều là tính bằng đại kiếp, thọ mạng của người ở trời Tứ Thiên hầu như đều là gần 2 vạn kiếp. Hoặc là làm việc ác thì đọa đến địa ngục A-tỳ, thọ mạng ở địa ngục A-tỳ cũng rất dài, cũng là tính bằng kiếp. Sự thành trụ hoại không của địa cầu, cứ một đại kiếp là một lần, một đại kiếp là bốn trung kiếp, bốn trung kiếp là thành - trụ - hoại - không, bốn trung kiếp là một đại kiếp. Nếu thọ mạng của họ hoặc là hưởng phước ở trên trời, hoặc là chịu tội ở địa ngục, chúng ta không tính toán nhiều, nếu tính họ mười kiếp, mười kiếp địa cầu của chúng ta đã thành trụ hoại không mười lần, vậy họ đi về đâu? Khi địa cầu hoại rồi thì họ đi về đâu? Phật nói với chúng ta, địa cầu hoại rồi thì họ đến thế giới khác, cũng giống như là di dân vậy, nơi này có tai nạn thì phải đến nơi khác; tương lai nơi này hình thành trở lại thì họ lại quay về. Nếu chúng ta tin tưởng sự thật thì vấn đề này không có nữa.

Hiện nay người phương Tây dùng phương pháp thôi miên, nói với chúng ta rằng rất nhiều tập khí này sẽ mang đến đời sau, nhiều tập khí có ở đời này là từ đời quá khứ mang đến, nó có liên quan, đây là người phương Tây phát hiện ra. Mà Phật nói với chúng ta, trong a-lại-da, a-lại-da giống như một cái kho vậy, hết thảy hạt giống tập khí thiện ác của chúng ta ở trong đó vĩnh viễn sẽ không bị mất đi. Bất luận là bạn đến thế giới nào, bạn vẫn là sống ở lục đạo bên đó, nghiệp lực của bạn vẫn là chủ tể theo bạn ở bên đó. Cho nên con người không được tạo ác nghiệp, tạo ác nghiệp thì vô cùng đáng sợ. Không nên kết oán thù với hết thảy chúng sanh, khi bạn chân thật hiểu rõ đạo lý này rồi thì bạn sẽ làm được như vậy. Vì sao vậy? Kết oán thù với hết thảy chúng sanh thì oan oan tương báo không khi nào dứt, việc này quá đáng sợ. Bởi vì giữa người với người, tuyệt đối không làm việc đắc tội với người khác, thiệt thòi cũng không quan trọng, người xưa nói thiệt thòi là phước. Thiệt thòi là gì? Là trả nợ, trả hết thì tốt quá rồi! Không nên có oán hận, có oán hận chính là không trả sạch, lại kết oán nữa. Cho nên phải thật hoan hỷ. Trả nợ, thiếu nợ người khác, ta đều trả rồi, người khác thiếu nợ ta thì không cần nữa, vậy thì tốt biết bao, tự

tại biết bao, làm người nên quán như vậy thì tốt. Những gì trên kinh Phật nói, thường sự việc được nói trong kinh Đại thừa, đều là sự việc trong vô lượng kiếp.

Hỏi: Câu hỏi thứ mười bảy, nông dân trồng trọt thường phun thuốc trừ sâu, dẫn tới số lượng lớn côn trùng bị chết. Nếu cứ để mặc cho côn trùng có hại phát triển thì sẽ bị giảm sản lượng, thậm chí mất mùa, mà côn trùng cũng sẽ tổn hại đến những nông dân khác. Xin hỏi phải nên xử lý việc này như thế nào?

Đáp: Vấn đề này bạn có thể đến Cổ Tấn, đến Bà La Châu Cổ Tấn, đến nông trường của Lý Kim Hữu để xem thử thì bạn sẽ biết, bạn sẽ hốt nhiên đại ngộ. Họ ở đó trồng rất nhiều rau xanh, hoa quả, khi tôi đến xem thì là năm thứ sáu. Đất đai ở đó rất rẻ, họ mua một mảnh đất 5.000 mẫu Anh, rất lớn! Cả một quả núi lớn, trồng rất nhiều rau. Họ nói với tôi, họ không dùng thuốc trừ sâu, không dùng phân hóa học, họ nói năm đầu tiên trồng rau, có lẽ khoảng 80-90% đều bị côn trùng ăn sạch, còn dư lại một chút xíu. Họ vẫn kiên trì. Đến năm thứ hai, những côn trùng đó rất có lương tâm, để lại cho họ một phần ba, ăn hết hai phần ba; đến năm thứ ba thì côn trùng để lại cho họ một nửa, để lại một nửa. Khi tôi đi xem là năm thứ sáu, côn trùng ăn chỉ chiếm khoảng 5%, để lại cho họ 95%. Bạn không giết chúng thì chúng không hại bạn, bạn càng giết thì chúng càng lợi hại, vì sao vậy? Oan oan tương báo. Bạn thử nghĩ xem trước đây, thuốc trừ sâu, phân hoá học mới phát minh không bao lâu, Trung Quốc mấy nghìn năm đều là trồng trọt, không có phân hoá học, không có thuốc trừ sâu, con người sống như thế nào? Bạn phải hiểu đạo lý này! Đó gọi là càng giết càng nhiều, bạn không giết thì không có nữa, thì không kết oán! Bạn nhất định phải hiểu đạo lý này!

Chúng ta học Phật, hiểu rõ đạo lý này thì đi đến chỗ của họ xem thử, xem thấy chân tướng sự thật thì tín tâm của chúng ta sẽ kiên định. Ở Úc Châu, Học viện của chúng tôi rất lớn, vườn trồng rau cũng rất lớn, bạn xem lần trước tổ chức pháp hội, hơn một ngàn người ở đó trong một tuần, vườn rau của chúng tôi có thể cung cấp, bạn nói xem vườn rau lớn biết bao! Vườn rau của chúng tôi không có phân hoá học, không có thuốc trừ sâu. Có côn trùng đến ăn không? Hầu như không có. Nhưng có chim, cây ăn trái của chúng tôi rất nhiều, chim ăn trái cây. Chúng tôi thoả thuận với chim, ba điều quy ước, chỉ định một số cây, những cây đó là cúng dường cho các vị, các vị đến bên đó mà ăn, những cây khác thì không được. Chim chân thật nghe lời, chúng chân thật để lại cho chúng tôi rất nhiều, có mấy cây chuyên để cho chúng ăn. Động vật nhỏ, côn trùng đều có linh tánh, bạn không được bắt nạt chúng, không

được mặc tình giết chúng; bạn giết chúng thì chúng sẽ đến báo thù bạn, tuyệt đối không phải là việc tốt, nhất định phải biết điều này. Chúng tôi thí nghiệm bao nhiêu năm như vậy, thành quả vô cùng tuyệt vời.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, câu hỏi thứ mười tám, Đệ Tử Quy dạy chúng ta “nói nhiều lời, không bằng ít”. Nhưng hoàn cảnh nhân sự thực tế vẫn là “thô tục nhiều”, mọi người đều thích nói chuyện nhân ngã thị phi và những việc vụn vặt vô nghĩa. Người ít nói chuyện, thông thường khiến người khác cảm thấy ra vẻ thanh cao, rất khó giao tiếp. Xin hỏi pháp sư, làm thế nào để chúng sống hòa đồng với chúng sanh, lại có thể nâng cao được đạo nghiệp của chính mình mà không phạm khẩu nghiệp.

Đáp: Vấn đề là bạn đừng để ý đến người khác, đừng sợ phê bình của người khác, chính mình học tập nghiêm túc, dần dần quen rồi họ sẽ hiểu thôi. Lúc ban đầu thì cảm thấy bạn ra vẻ thanh cao, nhưng bạn có thể làm được hai, ba năm, họ cũng sẽ quên mất, họ sẽ không sấm soi bạn mỗi ngày nữa. Qua vài năm sau, họ sẽ học tập theo bạn, bạn làm tốt hơn họ. Bạn xử sự đãi người tiếp vật có trí tuệ hơn họ, làm được viên mãn hơn họ thì bạn có thể cảm hoá được họ, có thể dạy cho họ.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, khi con niệm Phật thì vọng niệm khởi tới tấp, nên con đổi lại dùng pháp niệm Phật đếm số, từ một đến mười rồi lặp lại như vậy, làm vậy thì vọng niệm ít đi, nhưng hình như đếm số lại trở thành chính. Làm sao để giải quyết xung đột giữa Phật hiệu và đếm số?

Đáp: Bạn không cần cầu cách giải quyết, bạn có thể cứ dùng phương pháp này, một mặt đếm số một mặt niệm Phật, Đại đức xưa dùng phương pháp này, có rất nhiều người thành tựu. Cho nên vì sao bảo bạn dùng tràng hạt? Người mới học thì tràng hạt nhất định là đếm số. Đến khi nào thì mới có thể buông bỏ đếm số? Tâm đã định rồi, vọng niệm ít rồi thì có thể không cần nữa, buông bỏ việc đếm số, chuyên tâm niệm Phật, tâm của họ là định. Hiện nay tâm của bạn vẫn chưa đạt được định thì phải nên tiếp tục dùng phương pháp này để niệm.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, xin hỏi nhân quả chỉ thông ba đời thôi phải không?

Đáp: Bạn phải hiểu ý nghĩa của tam thế, tam thế là quá khứ, hiện tại, vị lai, quá khứ còn có quá khứ, vị lai còn có vị lai, gọi là “*quá khứ vô thủy, vị lai vô chung*”. Cho nên nhân quả ba đời là xuyên suốt, xuyên suốt từ đầu đến cuối, chính là vô thủy vô chung, không thể không hiểu đạo lý này. Tuyệt đối không phải là nói chỉ có một đời

quá khứ, chỉ có một đời vị lai, không phải là cách nói này. Chúng tôi cũng đã báo cáo với các vị, bác sĩ Weiss người Mỹ đã báo cáo thí nghiệm lâm sàng của ông về sử dụng thuật thôi miên, bạn xem ông đã đưa một bệnh nhân có thể quay về quá khứ 86 đời, thời gian khoảng 4000 năm. Trong khi thôi miên đều có thể nói được ra từng đời từng đời, đã có quá khứ thì nhất định sẽ có vị lai. Người làm thí nghiệm này là một người bình thường, cả đời không làm việc ác gì lớn, cũng không làm việc thiện gì lớn, đến nhân gian này rất nhiều lần. Bác sĩ Weiss nói được cũng rất hay, ông đã không làm tốt bài tập của ông ấy ở nhân gian nên cứ ở lại lớp hoà. Giống như đi học bị ở lại lớp đến 86 lần. Chân thật học được tốt rồi thì sẽ nâng lên cao, làm thực sự không tốt thì sẽ rớt xuống, đến nhân gian mãi vì học không giỏi, phải hiểu đạo lý này.

Hỏi: Sau khi vãng sanh Tây Phương, Phật Bồ-tát đối diện với nhân duyên quả báo như thế nào? Những ác nghiệp đời này đã tạo thì sau khi “mang nghiệp vãng sanh” thì còn có phải báo nữa không? Lúc nào thì báo?

Đáp: Khi vãng sanh đến thế giới Tây Phương Cực Lạc, trên lý luận mà nói, nghiệp chướng hoàn toàn chuyển biến, biến thành gì? Biến thành trí tuệ. Phải hiểu nghiệp chướng và trí tuệ là một sự việc, giác ngộ rồi thì gọi là trí tuệ, mê rồi thì gọi là nghiệp chướng, nó chỉ có khác biệt giữa mê và ngộ. Thật ra mà nói, những thứ này không phải là thật, điều này chúng ta hiểu được, nhưng bạn đang mê thì chúng thật có, thật đúng là trí tuệ biến thành vọng tưởng phân biệt chấp trước; kết quả mà vọng tưởng phân biệt chấp trước tạo thành chính là nghiệp chướng. Sau khi thành Phật rồi thì vọng tưởng phân biệt chấp trước của bạn biến thành trí tuệ. Trong pháp tướng duy thức nói rất hay, a-lại-da thức chính là chứa đựng chủng tử nghiệp chướng tập khí, giống như cái kho vậy, một khi giác ngộ thì nó biến thành Đại Viên Kính Trí; nói cách khác, thập pháp giới họ đều đi qua, đều tạo không ít nghiệp, khi vừa giác ngộ thì thấy đều nhìn thấy rõ ràng, liền biến thành vô lượng trí tuệ. Mạt-na thức là chấp trước, chấp trước biến thành Bình Đẳng Tánh Trí; Ý thức thứ sáu là phân biệt, phân biệt biến thành Diệu Quán Sát Trí; năm thức phía trước là tạo tác, tạo tác biến thành Thành Sở Tác Trí. Đó gọi là chuyển tám thức thành bốn trí, cách chuyển như thế nào? Giác ngộ thì chuyển. Mê rồi thì bốn trí biến thành tám thức, giác ngộ thì tám thức biến thành bốn trí, là mê và ngộ mà thôi.

Sau khi giác ngộ, Phật Bồ-tát tự nhiên có cảm ứng đạo giao với chúng sanh trong thập pháp giới, sức mạnh lớn nhất trong cảm ứng chính là người có ân có oán

với bạn, người đã từng qua lại với bạn. Người chưa từng qua lại với bạn cũng không có cảm ứng, cảm ứng rất yếu ớt, không mạnh như vậy, cho nên đây gọi là Phật không độ người vô duyên. Kết thiện duyên với bạn là người có duyên, kết ác duyên vẫn là người có duyên, đến một lúc nào đó, bất kể thiện duyên hay ác duyên, đều có cảm ứng đạo giao với bạn; hay nói cách khác, bạn thấy đều sẽ độ họ, đều sẽ giúp đỡ họ. Chúng ta ở kinh Kim Cang, là bộ kinh mà mọi người tụng quen thuộc nhất, bạn xem vua Ca-Lợi cắt xẻo thân thể, vua Ca-Lợi là vị vua ác, bạo quân. Ca-Lợi là tiếng Ấn Độ, là tiếng Phạn, dịch sang Trung Quốc nghĩa là bạo quân, hôn quân. Bạn xem Nhẫn Nhục tiên nhân là Bồ-tát, là tiền thân của Thích-ca Mâu-ni Phật, Bồ-tát tu nhẫn nhục ba la mật. Khi ngài bị cắt xẻo thân thể thì không có một mảy may oán hận, hơn nữa vẫn nói với ông ta, tương lai ta thành Phật thì người đầu tiên ta độ là ông. Cho nên khi Thích-ca Mâu-ni Phật thành Phật, người đầu tiên được độ là tôn giả Kiều Trần Như, tiền thân của tôn giả Kiều Trần Như chính là vua Ca-Lợi.

Khi Bồ-tát đang phải chịu tai họa lớn như vậy, Bồ-tát không có tâm oán hận, ngược lại còn cảm kích, vì sao vậy? Thành tựu được nhẫn sáu ba-la-mật của ngài. Không có điều này thì đâu biết được công phu nhẫn nại của mình mạnh như vậy! Đây là điều chúng ta phải học, ở ngay trong đời sống hàng ngày, chịu một chút sỉ nhục của người khác cũng đừng nổi giận, nổi giận thì chúng ta thất bại rồi, vậy thì chính mình chẳng có chút công phu gì. Đặc biệt giống như trong đạo tràng làm nghĩa công, sự việc có một chút xíu bất như ý mà đã quay đầu ra đi, mãi không trở lại nữa, vậy thì đã thừa nhận bạn hoàn toàn thất bại. Nếu có thể kiên trì đến cùng, đây là Nhẫn Nhục Bồ-tát, cơ hội khó có được. Đây là gì? Chính là chuyển cảnh giới đã giảng phía trước, bạn phải biết chuyển, có trí tuệ sẽ biết chuyển, sẽ không bị cảnh giới chướng ngại. Cảnh giới, nghịch cảnh hay thuận cảnh, người thiện hay người ác, đối với mình đều có chỗ tốt.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, thế nào gọi là đại thiện tri thức chân thật? Phải có trọn đủ những điều kiện nào?

Đáp: Điều kiện thì trên kinh Phật đều có, hơn nữa trên rất nhiều kinh điển, điều kiện cũng hoàn toàn không giống nhau, chính là khi Phật đang giảng kinh thì xem thấy căn tánh của thính chúng bất đồng thì Phật có cách nói không giống nhau. Thường thì có thể tra cứu được ở trong Phật học đại từ điển. Quan trọng nhất, đại thiện tri thức chân thật thì nhất định phải có đủ tam học giới định tuệ. Với trình độ và hoàn cảnh trước mắt chúng ta như thế này, mức độ thấp nhất thì họ cũng

nhất định phải trọn đủ Đệ Tử Quy, Thập Thiện Nghiệp Đạo, Cảm Ứng Thiên. Trong xã hội hiện nay, có thể có được trọn đủ ba thứ này thì chính là đại thiện tri thức trong thời nay.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo hỏi là, chúng con cộng tu nhóm nhỏ vào tháng 7 hàng năm, tặng thêm mấy lần đọc tụng kinh Địa Tạng thì có xem là xen tạp không?

Đáp: Tháng bảy thông thường là nói siêu độ, siêu độ cho chúng sanh trong thế giới u minh, đây là chuyên làm vì họ. Nhưng đối với công khoá của chính mình thì không được giảm bớt, đọc thêm mấy bộ kinh Địa Tạng để hồi hướng cho họ, vậy là đúng. Giống như trước đây khi đại sư Ấn Quang còn tại thế, đại sư ngài dạy người, do vì thế giới đã loạn rồi nên bảo đồng tu niệm Phật chúng ta, mỗi ngày sau khi xong thời khoá sáng tối thì niệm một ngàn danh hiệu Quán Thế Âm Bồ-tát. Một ngàn danh hiệu Quán Thế Âm Bồ-tát này là chuyên để hồi hướng cho những khu vực bị tai nạn ở thế gian này, đây là niệm vì họ. Đây là việc tốt, cho nên không tính là xen tạp, tự hành hoá tha. Công khoá của chính chúng ta là thuộc về tự hành, nghiêng nặng ở tự hành; hiện nay chúng ta tụng thêm kinh Địa Tạng, niệm thêm danh hiệu Bồ-tát Quán Âm, đây đều là lợi tha, tự - tha hai bên đều có lợi.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, lúc lâm chung không phải là A-di-đà Phật đến tiếp dẫn mà là Quán Thế Âm Bồ-tát hoặc là Đại Thế Chí Bồ-tát, hoặc là Di Lặc Bồ-tát đến tiếp dẫn thì có thể đi theo các ngài không?

Đáp: Di Lặc Bồ-tát tiếp dẫn thì không được, không được đi theo ngài; Quán Thế Âm Bồ-tát, Đại Thế Chí Bồ-tát thì có thể được, Tây Phương Tam thánh đều được. Nếu là Di Lặc Bồ-tát, Dược Sư Như Lai, hoặc là Thích-ca Mâu-ni Phật đều không được, nhất định có vấn đề. Nếu bạn kiên trì nhất định muốn A-di-đà Phật cũng được, A-di-đà Phật chắc chắn sẽ đến. Quán Âm Bồ-tát đến rồi, con không muốn đi theo ngài, con muốn A-di-đà Phật đến, hoặc là nói cả ba ngài đến cùng nhau đều được, đều có thể cầu được.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, xin hỏi lão pháp sư, nội dung học tập và phương pháp để hướng dẫn 50 học trò tương lai, có thể công bố lên internet được không? Chúng con tự biết đức học non kém, nhưng vẫn khao khát đi theo, cho nên hi vọng có thể học tập ở trên internet.

Đáp: Nhất định như vậy, nhất định chúng tôi sẽ đưa lên mạng, hơn nữa nếu chân thật cơ duyên này chín muồi thì việc học tập mỗi ngày của chúng tôi thấy đều

đưa lên mạng, điều này chúng tôi có nói qua rồi. Vì sao vậy? Đối với học tập, ngày nay chúng tôi thật sự vô cùng lo lắng. Nho Thích Đạo đều không có thầy giáo tốt, đúng như người Trung Quốc nói là “cấp đại sư” hiện nay không có nữa. Cấp đại sư không còn nữa, học thuật của chúng ta sẽ dần dần suy thoái, nếu cứ tiếp tục như vậy thì e rằng học thuật truyền thống 5000 năm của Trung Quốc sẽ đoạn mất, vậy thì quá đáng tiếc. Cho nên nhất định phải có người kế thừa, phải có người chân thật phát tâm, không cầu danh văn lợi dưỡng, không sợ khổ cực, phấn đấu nỗ lực học tập. Chúng tôi sẵn sàng cung cấp môi trường học tập, chính là nơi chốn để tu học, ăn mặc đi ở của họ, chúng tôi đều muốn chăm sóc họ, thời gian ít nhất là mười năm, đương nhiên có thể càng lâu càng tốt. Nhưng điều kiện căn bản, nhất định phải thực hiện được 100% Đệ Tử Quy, Cảm Ứng Thiên, Thập Thiện Nghiệp Đạo, cảm thật chắc ba cái gốc này; nếu người xuất gia học Phật vẫn phải thêm Sa Di Luật Nghi, là bốn cái gốc. Cần bao nhiêu thời gian để cảm chắc bốn cái gốc này? Thời gian một năm. Lấy thời gian một năm thực hiện nền tảng, chân thật làm được, làm được 100%, bạn sẽ có trọn đủ điều kiện của thánh hiền.

Con người và thánh hiền, nói thật ra là không có khác biệt, bạn học tốt chính là gần thánh, gần hiền, không học tốt thì không có cách gì. Sau đó bạn học một bộ kinh, một bộ kinh học mười năm, bộ kinh bạn học là do bạn tự chọn, Nho Thích Đạo trong ba môn này đều có thể chọn. Trong nhà Đạo thì chúng ta chọn Lão Tử, hoặc chọn Trang Tử, chỉ có thể chọn một bộ. Cả đời bạn chuyên nghiên cứu một bộ, tương lai sau này bạn là chuyên gia hạng nhất trên toàn thế giới, chính là cấp đại sư! Vậy mới hiệu quả. Nếu là học Nho, thì hoặc là học Luận Ngữ, học Mạnh Tử, học Lễ Ký, cũng chỉ một bộ. Học Phật pháp cũng là như vậy, bạn học kinh Kim Cang cũng được, học kinh A-di-đà cũng được, học kinh Vô Lượng Thọ cũng được, chỉ được học một bộ, chuyên nghiên cứu mười năm. Hết thầy tài liệu tham khảo tôi sẽ thu thập và cung cấp cho bạn, tự bạn đi xem, tự bạn lấy bút viết, mỗi ngày đều phải làm báo cáo học tập. Lên bục diễn giảng về báo cáo học tập của bạn, lớp học chính là phòng thu hình, chúng ta cùng sử dụng video để bạn làm báo cáo.

Video của chúng ta một mặt là cho chính bạn, giúp bạn tự tiến bộ trong tu học, bạn tự mình xem, sau khi xem thì bạn tự sửa lỗi, ngoài ra đồng thời dùng để phát trên internet. Cho nên, học tập trong mười năm này thì không được ra khỏi cửa, giống như bé quan vậy, mười năm này là hoàn thiện chính mình. Khi bạn ở trên bục báo cáo, các bạn học ở dưới nghe, nghe báo cáo của bạn, bạn báo cáo xong rồi thì

người khác lại lên báo cáo. Cho nên, mặc dù một người chuyên học một bộ, nhưng những gì mỗi người học ta đều nghe được. Ta đều nghe được, nhưng công phu của ta vẫn là một bộ của ta, vậy mới có thể thành công. Chúng ta dùng internet để phát sóng, chính là khiến người trong thiên hạ được lợi ích, bạn xem hoàn thiện bản thân, đồng thời lợi ích người trong thiên hạ, chúng ta phát sóng ra toàn thế giới. Điều này vô cùng có ý nghĩa, chân thật có thể thành tựu được người khác.

Phải mười năm không ra khỏi cửa, mười năm đọc một bộ sách, mỗi ngày phải làm báo cáo, bạn không thể lười biếng, bạn lười biếng thì lên bục giảng bạn sẽ không bước xuống bục được. Hơn nữa khi lên bục giảng, màn hình tivi chiếu khắp thế giới, nói chung bạn trốn không nổi! Cho nên, điều này không cần đốc thúc, đâu cần phải đốc thúc, đâu cần phải kiểm tra. Người nào đến kiểm tra bạn? Người trên toàn thế giới đều đang kiểm tra bạn, chúng ta dùng phương pháp này. Tôi sẽ không đi giảng một bộ kinh cho bạn nghe, tôi không có nhiều tinh thần như vậy, tôi dạy học, chứ không phải giảng học. Dạy học là dạy bạn học như thế nào, dạy cho bạn phương pháp học tập, bạn y theo phương pháp này học tập thật tốt, mười năm nhất định có thành tựu. Đây chân thật gọi là kế thừa tuyệt học, chúng ta kế thừa truyền thống của chúng ta, lại truyền đến thế hệ sau, không dùng cách làm này thì không có phương pháp thứ hai. Hơn nữa vô cùng cấp bách, hiện nay không làm, sau này vô cùng khó khăn. Nhưng còn phải có thể tìm được người học, không chắc chắn 50 người thì chắc chắn 30 người, phải thật làm. Sau khi phát trên internet, có rất nhiều hộ pháp hộ trì, chúng ta có trao đổi với họ, người ta cúng dường tiền tài, chúng ta ngày ngày cúng dường pháp.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, trong kinh Địa Tạng có nói đến chín loại người bị đọa địa ngục A-tỳ, trong đó loại thứ hai là “ăn thức ăn của Phật”, xin hỏi hành vi cụ thể như thế nào thì mới phạm vào tội ăn thức ăn của Phật?

Đáp: Đây là người đọa địa ngục A-tỳ, Địa ngục A-tỳ cũng có cấp bậc, cũng có nặng nhẹ khác nhau, nhưng nặng nhất là ngũ nghịch thập ác. Tội ngũ nghịch, thứ nhất là giết cha mẹ, giết cha, giết mẹ, ân đức của cha mẹ rất lớn, giết cha mẹ thì nhất định đọa địa ngục A-tỳ, việc này phiền phức rất lớn! Chính là nói thế giới này của chúng ta trải qua rất nhiều lần thành trụ hoại không, họ vẫn chưa thể nào thoát ra được, tội này rất nặng. Trước đây rất ít, vì sao vậy? Mọi người đều có giáo dục nên hiểu được; hiện nay không được, hiện nay giết cha mẹ quá nhiều rồi. Trước đây, pháp luật có điều luật “quyền xét xử của cha mẹ”, lúc tôi còn nhỏ vẫn biết, hình như là

năm Dân Quốc thứ hai mươi mấy, chính phủ mới phế bỏ. Thế nào gọi là “quyền xét xử của cha mẹ”? Cha mẹ bạn kiện bạn ra toà, nói rằng đứa con này của tôi bất hiếu, các ông phải bắt bỏ nó, chính phủ liền lập tức chấp hành, không phản đối. Vì sao vậy? Cha mẹ yêu thương con cái biết bao! Cha mẹ không cần bạn nữa thì bạn không có tư cách làm người trên thế giới này. Việc này rất lợi hại, cho nên không dám bất hiếu, sợ khi cha mẹ kiện thì sẽ bị mất mạng. Nói thật ra điều luật đó thật sự tốt, đáng tiếc sau này bị phế bỏ rồi, gọi là “quyền xét xử của cha mẹ”. Lúc bình thường bạn bị tội khác thì bạn vẫn tìm luật sư để biện hộ giảm tội, nhưng tội này thì không, tội này không có người biện hộ cho bạn, hơn nữa lại lập tức chấp hành. Đây là do pháp luật của Trung Quốc thời xưa xem trọng hiếu đạo nên mới có điều này. Là tội giết cha, giết mẹ.

Giết A-la-hán, A-la-hán là thầy, các ngài ở thế gian này là để giáo hóa chúng sanh, bạn giết các ngài thì đoạn pháp thân huệ mạng của bao nhiêu người! Đây là một người thầy tốt. Cho nên bị đọa vào địa ngục A-tỳ.

Ngoài ra là tội làm thân Phật chảy máu, đó là câu chuyện của Đề-bà-đạt-đa, giết Phật nhưng không giết được, phước báo của Phật quá lớn, không có ai có thể giết được Phật, hơn nữa Phật có thần hộ pháp. Nhưng khiến Phật trầy da, chảy một chút máu, điều này là có thể, có việc này, cho nên gọi là làm thân Phật chảy máu. Đó đều là dùng tâm rất bất thiện muốn hại Phật, tội này đọa địa ngục A-tỳ.

Điều thứ năm là phá hoà hợp tăng. Chính là mọi người ở cùng một nơi tu hành, phá hoại đạo tràng tu hành, đây là trọng tội, đây gọi là tội ngũ nghịch, đọa địa ngục A-tỳ. Ngũ nghịch và thập ác nhất định là đi cùng với nhau, cho nên ngũ nghịch thập ác đọa địa ngục A-tỳ.

Ăn thức ăn của Phật, chúng ta phải hiểu ý nghĩa mở rộng của nó. Có thể nói như thế này, là mượn danh nghĩa của Phật, chính mình nhất định không y giáo phụng hành. Thậm chí căn bản không tin Phật, lừa gạt tín đồ, làm vậy để có được cúng dường của tín đồ, họ ở đó hưởng thụ. Không có tư hào tâm cung kính đối với Phật, tội này nặng, hành động này vô cùng nghiêm trọng. Chúng ta cố nghĩ thì sẽ nghĩ ra được, bạn xem thử tứ chúng đệ tử cúng dường đạo tràng, phước báo đó từ đâu đến? Người trong đạo tràng chân thật tu đạo, họ tu đạo thành tựu thì bạn có phước; họ tu đạo không thành tựu thì bạn không có phước. Nhưng trong nhà Phật thường nói, “*hạt gạo của thí chủ, lớn như núi tu di, đời này không liểu đạo, mang lông đội sừng trả*”. Cho nên không nghiêm chỉnh tu hành mà tham lấy những thứ này của Phật

giáo, bất luận là xây dựng đạo tràng, hay là làm các loại hoạt động Phật sự, mà dùng một loại thủ đoạn để lừa gạt chúng sanh, không có tín tâm với Phật, thì tội lỗi của họ hoàn toàn tương đồng với những gì nói ở đây. Sau khi đọa địa ngục, chịu tội địa ngục xong rồi thì làm nga quý, làm nga quý xong rồi thì biến thành súc sanh, vẫn là đến trả nợ.

Cho nên, khi chúng tôi giảng kinh đã từng nói qua với các vị, trong khổ có vui, trong vui có khổ. Họ lừa gạt tín đồ, hiện tại chân thật họ có được một chút hưởng thụ, hưởng thụ vật chất, trong cái vui đó có khổ thật sự, nhưng họ không biết. Người tu hành dường như rất khổ, trong khổ có vui thật sự, niềm vui đó là siêu vượt lục đạo luân hồi, họ không hiểu được đạo lý này. Ở trên kinh Hoa Nghiêm, chúng tôi đã từng giảng qua Ngũ Phiến Đề La thì bạn liền hiểu được chính là thuộc về điều này. Đó không phải là Tỳ-kheo chân chánh, không phải là người tu hành chân chánh, giả dạng tu hành để khiến những thiện tín đến cúng dường. Sau khi thiện tín đến cúng dường rồi còn cười nhạo họ, người xem họ bị lừa rồi, bị chúng ta lừa rồi, thật có như vậy, không phải giả. Khi tôi học Phật từng thấy qua, hơn nữa thấy qua cũng đều là người xuất gia, không phải người thường, tư cách lớn hơn tôi. Lúc đó tôi vừa mới xuất gia, vừa mới xuất gia nên không dám nói chuyện. Nhìn thấy những lão hòa thượng này, có người nhân lúc uống trà trò chuyện thì nói: Nhân quả mà trên kinh Phật nói, các ông có tin tưởng không? Người nhà chúng ta nói chuyện với nhau thôi, các ông có thật tin tưởng không? “Gạt tín đồ thôi!” Bạn xem vậy cũng được sao? Loại tâm thái này đều phải đọa địa ngục, rất đáng sợ. Nguyên nhân ở chỗ nào? Không học kinh giáo.

Học Phật nhất định phải lấy kinh luận làm chủ tu, lìa kinh luận thì sẽ nhiều vấn đề, chắc chắn sẽ tạo tội nghiệp. Cho nên kinh luận chính là Phật Bồ-tát, không rời kinh luận chính là không rời Phật Bồ-tát. Ngày ngày thân cận Phật Bồ-tát, nghe giáo huấn của Phật, càng nghe càng hiểu rõ, chỉ cần chịu nghe thì lâu ngày dần dần sẽ khai ngộ. Giống như chúng tôi học tập kinh giáo, giảng giải cùng các vị, khi chúng tôi mới học giảng kinh thì một giờ phải giảng hai, ba trang của quyển kinh, hiện tại một giờ giảng một, hai câu, đây chính là tiến bộ rồi. Trước đây, không hiểu ý nghĩa nhiều như vậy, không giảng ra được, tra khắp tài liệu tham khảo vẫn là không có cách gì, một giờ nói chung phải giảng một, hai trang, phải giảng mấy chục dòng.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, xin hỏi mộng khởi lên như thế nào? Đạo lý của tình mộng và đạo lý chợt thấy thật tướng của thân tâm thế giới có phải là giống nhau không?

Đáp: Không giống nhau, có tương tự nhưng không giống nhau. Muốn có thể thấy được thật tướng chư pháp, bạn nhất định phải buông xuống vọng tưởng phân biệt chấp trước, thì bạn sẽ thấy được. Bạn phải biết thứ tự mà Phật dạy chúng ta, trước hết buông xuống chấp trước, chấp trước là nghiêm trọng nhất, có thể đối với thế xuất thế gian pháp đều không chấp trước, đây là việc tốt, phiền não của bạn đã rơi được một nửa. Sau đó lại buông xuống phân biệt, sau cùng mới buông xuống vọng tưởng, vọng tưởng là gì? Chính là chúng ta thường nói là khởi tâm động niệm. Khởi tâm động niệm là vọng tưởng, khởi tâm động niệm vô cùng vi tế, chúng ta không có cách gì quan sát, nằm mộng đều là khởi tâm động niệm, nếu không khởi tâm động niệm thì bạn làm sao bị nằm mộng? Cho nên khởi tâm động niệm thật không dễ không chế. Buông xuống chấp trước thì dễ hơn, trước hết nhất định hạ công phu ở chỗ này.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, trong nhà của con nhỏ hẹp, chỉ có một phòng ngủ, nếu ban đêm mở đĩa giảng kinh cho chúng sanh ở thế giới u minh thì có được không?

Đáp: Có thể, bạn dùng tâm chân thành cung kính để cúng dường cho họ, hai bên cùng an ổn vô sự, họ sẽ không trở ngại bạn, bạn cũng không trở ngại họ.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai mươi tám, đệ tử chỉ cúng tượng A-di-đà Phật, nếu khi lâm chung Quán Âm, Thế Chí, hai vị Bồ-tát này đến, xin hỏi có thể đi cùng họ không? Họ sẽ hiện ra thân tướng như thế nào?

Đáp: Điều này có thể được, trên lý mà nói có thể nói được thông. Đối với việc các ngài hiện tướng gì? Mỗi người một khác, không như nhau. Giống như pháp sư Thánh Nhất ở Hồng Kông đến núi Phổ Đà để lạy Quán Âm Bồ-tát, động Phạm Âm tôi cũng chưa đến đó, lạy ở trong động Phạm Âm, Quán Âm Bồ-tát hiện thân. Ba vị pháp sư họ đi lạy, lạy được nửa giờ thì Bồ-tát xuất hiện, mọi người rất hoan hỷ. Khi rời khỏi động thì ba người họ đã hỏi, ông thấy Quán Âm Bồ-tát không? Nhìn thấy rồi! Quán Âm Bồ-tát trông thế nào? Ba người họ nói ra đều không như nhau, pháp sư Thánh Nhất nhìn thấy là màu vàng kim, đội mũ Tỳ-lô, mũ Tỳ-lô giống mũ của Địa Tạng Bồ-tát, toàn thân là màu vàng kim. Một vị pháp sư khác thì nhìn thấy Bạch Y Đại Sĩ, giống chúng ta thông thường đang cúng, màu trắng. Vị pháp sư thứ ba nhìn thấy tướng Tỳ-kheo, nhìn thấy là người xuất gia. Đều nhìn thấy, đều không giống

nhau. Cho nên tướng nhìn thấy khi lâm chung, tùy theo công phu niệm Phật của bạn sâu hay cạn mà tướng nhìn thấy không như nhau. Nhưng bạn nhất định sẽ biết, bạn biết ngài là người thế nào. Cho dù chưa từng gặp qua, lúc đó thì bạn sẽ biết, biết thì bạn phải rõ ràng, bạn quyết định đi theo ai. Nếu thật sự nhất định muốn đi theo A-di-đà Phật, Quán Âm, Thế Chí đến cũng không được, vậy vẫn phải đợi A-di-đà Phật, A-di-đà Phật không đến thì con không đi với các ngài, có thể được.

Hỏi: Có đồng tu nói không cần tu lục độ, bởi vì đó là Bồ-tát tu, mà chúng ta muốn thành Phật, có thể không tu lục độ, xin pháp sư khai thị.

Đáp: Không thể được! Bạn phải hiểu rằng Phật cao hơn so với Bồ-tát một bậc, Phật là từ Bồ-tát tu thành, bạn chỉ học Phật mà không học Bồ-tát thì bạn vĩnh viễn không thành Phật được. Tại sao vậy? Nên móng bạn không tu, làm gì có đạo lý này? Hơn nữa bạn vẫn phải hiểu rằng, phía dưới Bồ-tát còn có nền tảng, bạn từng tầng từng tầng đi xuống, bạn mới phát hiện thứ nền tảng nhất chính là Đệ Tử Quy, điều này chúng tôi nói quá nhiều rồi. Thế Tôn ở trong Phật Tạng Kinh, không phải là Đại tạng kinh, là một bộ kinh ở trong bộ Đại tạng kinh, tên của kinh gọi là Phật Tạng Kinh, nói với chúng ta rất rõ ràng, “*Đệ tử Phật không học Tiểu thừa trước, mà học Đại thừa thì không phải Đệ tử Phật*”, đây là Thích-ca Mâu-ni Phật nói, nếu bạn không y theo trình tự từ nhỏ đến lớn, bạn không theo tuần tự từng bước thì Phật không thừa nhận bạn. Cho nên, Phật giáo Trung Quốc cũng là từ tiểu thừa đến Đại thừa, Phật giáo Trung Quốc thời Tùy Đường có mười tông, có hai tông là tiểu thừa, gọi là Câu Xá tông và Thành Thật tông. Hai tông này đến thời nhà Tống thì không còn nữa, cuối thời nhà Đường thì đã suy rồi, đến nhà Tống thì không còn nữa, hiện nay rất nhiều người không biết.

Vậy thì Phật giáo Trung Quốc dùng cách tu gì? Dùng nền tảng Nho và Đạo thay thế Tiểu thừa, vậy được. Vì sao vậy? Nói chung đồ của Trung Quốc thì hợp khẩu vị người Trung Quốc. Cho nên Trung Quốc dùng Nho làm nền tảng, dùng Đạo làm nền tảng, bởi Nho và Đạo tái nhập vào Đại Thừa thì không có vấn đề gì. Thế nhưng Đại thừa vẫn là từ Thập Thiện Nghiệp Đạo mà tu, mà nền tảng của Nho và Đạo không khác nhiều so với Thập Thiện Nghiệp Đạo, cho nên có thể nói hết thảy đều đã đầy đủ rồi, không thể không biết điều này. Từ trên nền tảng này để tu lục hòa kính. Khi Học hội Tịnh tông chúng ta thành lập, chúng tôi có một bài Duyên Khởi, duyên khởi đề xuất ra năm khoa mục tu hành của chúng ta. Năm khoa mục thì không nhiều, mọi người đều rất dễ nhớ, dễ học! Năm khoa mục, thứ nhất chính là

Tịnh Nghiệp Tam Phước, bạn xem điều đầu tiên của Tịnh Nghiệp Tam Phước, “*Hiếu dưỡng cha mẹ, phụng sự sư trưởng, từ tâm không giết, tu thập thiện nghiệp*”, bốn câu này là nền tảng. Hiếu thân tôn sư là Đệ Tử Quy, từ tâm bất sát là Cảm Ứng Thiên, câu phía sau là tu Thập Thiện Nghiệp. Cho nên ba thứ này là điều đầu tiên của Tịnh Nghiệp Tam Phước, cái đầu tiên phải trọn đủ.

Có ba điều này thì bạn bước vào cửa Phật, “*Thọ trì Tam Quy, đầy đủ các giới, không phạm oai nghi*”, Tam quy ngũ giới thì bạn nhất định phải làm được; nếu Tam quy ngũ giới làm không được thì chỉ là thọ trên hình thức mà thôi, trên thực chất không có. Từ Tam quy ngũ giới lại nâng cao đến “*phát tâm Bồ-đề, tin sâu nhân quả, độc tụng Đại thừa*”, đây đều là thuộc về tự lợi; phía sau có lợi tha, “*khuyến tấn hành giả*”. Bạn xem tự hành hoá tha, Tịnh tông chúng ta chính là lấy ba điều này làm nguyên tắc chỉ đạo. Sau đó là đời sống trong đoàn thể của chúng ta, quy tắc sống trong đoàn thể là Lục hòa kính, đây là giới luật vô cùng quan trọng. Phải hoà khí, người thế gian nói “hoà khí sanh tài”, “gia hoà vạn sự hưng”, bất hòa thì tuyệt đối không phải là Phật pháp. Cho nên Lục hòa kính, Tam học giới định tuệ, Lục độ, khoa mục sau cùng là Phổ Hiền Thập Nguyên, chính là Thập Đại Nguyên Vương. Chúng tôi yêu cầu phải thực hiện được năm môn công khoá này, thì niệm Phật có lý nào không vãng sanh! Thái độ như vậy mà học Phật, nói không cần tu Lục độ, vậy thì nhất định không thể thành tựu, đâu có loại đạo lý đó!

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, có người nói trước khi ăn cơm niệm mười câu Phật hiệu, sau đó thỉnh chư vị chúng sanh cùng ăn cơm, đồng thời thỉnh chư Phật Bồ-tát đem bữa cơm này biến hiện rất nhiều, để cho hết thảy chúng sanh đều có thể được cúng dường viên mãn, sau đó mới niệm mười câu Phật hiệu. Xin hỏi như vậy có được không?

Đáp: Có thể được. Ở trong đạo tràng chùa chiền thông thường đều niệm chú cúng dường, đơn giản nhất trong chú cúng dường là “*cúng dường Phật, cúng dường pháp, cúng dường tăng, cúng dường tất cả chúng sanh*”. Người niệm Phật chúng ta, nếu không có cái tâm này, sự cúng dường này phải dùng chân tâm thì mới khởi tác dụng, không có tâm lượng lớn như vậy, không có tâm chân thật như vậy, thì niệm mười câu Phật hiệu cúng dường cũng được. Đem những thức ăn này biến thành vô lượng vô biên, là “*biến thực chân ngôn*”; không biết niệm cũng không sao, dùng ý niệm của chúng ta cầu Phật Bồ-tát đem những thứ này biến hiện ra cũng được. Cho nên, trong Phật pháp nói “thành tắc linh”, quan trọng nhất chính là tâm chân thành.

Hỏi: Tiếp theo hỏi: Xin hỏi đối với tiền phóng sanh, có thể lấy ra để nhận nuôi động vật tàn tật trong sở thú, hoặc làm quỹ cứu trợ động vật được không?

Đáp: Đây là điều nên làm, có thể được, thậm chí chúng ta dùng nó in ấn những tài liệu tuyên truyền bảo vệ động vật đều được, như in tranh bảo vệ động vật cũng vô cùng tốt, khuyên người ta không nên sát sanh. Bởi vì phóng sanh hiện nay, nói thật ra phóng sanh trong pháp hội thông thường có rất nhiều tệ nạn. Bởi vì đặc biệt phải đặt hàng trước, bạn không đặt hàng thì họ sẽ không bắt, bởi vì bạn phóng sanh thì họ sẽ gắng sức lòng bắt, há chẳng phải phóng sanh biến thành hại sanh rồi sao! Đây là sinh ra quan niệm sai lầm, chúng ta nhất định phải hiểu được. Thật sự Phật bảo chúng ta phóng sanh, không phải pháp hội phóng sanh quy mô lớn, mà là bình thường bạn đi chợ mua thức ăn, bạn nhìn thấy những động vật này, thấy chúng đúng thật có thể sống được, bạn mua để phóng sanh. Nếu như nói thấy những chúng sanh đó không thể nào sống được thì không cần, đó là nghiệp báo của chúng. Cho nên nếu thật sự thấy chúng còn sống khoẻ mạnh thì có thể được, là bảo bạn tùy duyên, không phải là cố ý đi làm. Đây là việc tốt, thường hay có loại tâm này, gặp được rồi thì hãy giúp đỡ, dưỡng thành cái tâm như vậy, hành trì như vậy thì được.

Hỏi: Đạo tràng chúng con có mấy vị thầy nói, có thể đưa chúng sanh ở thế giới u minh đến thế giới Tây phương Cực Lạc, xin hỏi thật có thể làm được không?

Đáp: Thật có thể, không phải là giả. Hiện nay chúng sanh ở thế giới u minh, họ niệm Phật, nghe kinh thường thì còn nghiêm túc hơn con người chúng ta, cho nên hiện nay biến thành người chẳng bằng quỷ. Nguyên nhân là gì? Quý biết tai nạn, cho nên họ rất sợ hãi; con người không biết, con người là ngu muội nhất. Mấy năm trước chúng tôi nghe thấy một câu chuyện, đây là một vị pháp sư ở Đông Bắc, rất nhiều người đều biết. Sơn thần ở Bắc Triều Tiên, có hơn ba trăm vị Sơn thần, họ mong được tu pháp môn Tịnh độ, muốn tìm thầy để dẫn dắt họ, đến Trung Quốc để tìm. Họ cử tám đại biểu, cử tám vị Sơn Thần đến Trung Quốc tìm, tìm suốt nửa năm mới tìm được, họ muốn thỉnh ni sư ấy về. Thần hộ pháp Trung Quốc rất lợi hại, ở cửa biên giới, không cho ni sư ấy xuất cảnh. Sau đó tám vị Sơn Thần này cũng không tệ, tám vị Sơn Thần này cũng không về, thầy đều quy y rồi.

Ni ấy đã hỏi họ, các vị làm Sơn Thần bao nhiêu năm rồi? Ba nghìn năm rồi. Vị pháp sư này nói, ba nghìn năm trước Thích-ca Mâu-ni Phật còn tại thế, sao các vị không học Phật? Lúc đó chúng tôi không biết, hiện nay đã biết học Phật. Họ nói đi khắp nơi xem, lên trời cũng không tốt, vẫn là thế giới Cực Lạc tốt. Thật sự vậy, quý

thần rất dụng công. Mỗi lần chúng tôi làm Phật sự siêu độ, pháp hội siêu độ Tam Thời Hệ niệm, chân thật hữu hiệu, ở trong đây có quỷ thần vãng sanh không? Có, chính là thiếu số. Đa số cũng được siêu độ rồi, ví dụ như nói cõi ngạ quỷ siêu độ đến cõi súc sanh, là siêu độ rồi; siêu độ đến cõi người thì càng cao hơn, thấy đều được lợi ích. Số vẫn ở lại trong cõi quỷ, đại khái ở lại khoảng một nửa, một nửa còn lại đi đến các cõi khác, việc này chân thật là việc tốt.

Hỏi: Có đồng tu rất tốt bụng, đãi người xử sự cũng xem là tốt, nhưng khi mọi người muốn làm việc thiện thì họ luôn thể hiện thái độ phản đối, khiến cho việc thiện không thể tiến hành thuận lợi. Xin hỏi chúng con phải nên như thế nào mới tốt?

Đáp: Phải hỏi họ về việc thiện này, rốt cuộc là việc thiện gì? Trong việc thiện có thật có giả, giống như trong Liễu Phàm Tứ Huấn đã nói. Nếu việc họ phản đối không phải là chân thiện thì sự phản đối của họ là chính xác; nếu họ phản đối việc thiện thật sự thì họ không có trí tuệ. Người đó là người rất tốt nhưng tâm từ bi không đủ. Trong đây có rất nhiều nguyên nhân, phải tỉ mỉ mà quan sát.

Hỏi: Có đồng tu khi vừa mới quy y thì ăn trường chay cùng vợ, qua mấy năm lại chuyển thành ăn thịt, hơn nữa còn ép người nhà cũng ăn thịt, không ăn thì đánh, gây rắc rối đến nỗi không thể tiếp tục sống. Xin hỏi phải nên làm như thế nào?

Đáp: Đây là nghiệp chướng hiện tiền, nếu như bạn muốn cầu cho cả nhà hoà thuận, gia hoà vạn sự hưng thì bạn phải nghiêm túc nỗ lực học tập. Thật sự bất đắc dĩ thì bạn phải cầu Phật Bồ-tát gia trì, rất hữu hiệu. Trong đồng tu chúng ta đã có người như vậy, chính mình phát tâm ăn chay nhưng chồng không bằng lòng. Cô ấy đã cầu Phật Bồ-tát, khiến cho anh ấy ăn thịt thì bị đau bụng, kết quả cầu được rồi, sau đó cứ ăn thịt thì bị đau bụng, không dám ăn nữa. Tâm chân thành thì có thể cảm ứng, cầu được cảm ứng. Cho nên khi chính chúng ta không thể giải quyết được thì phải nương vào Phật Bồ-tát, phải có tín tâm chân thành đối với Phật Bồ-tát, các ngài thật sự sẽ gia trì bạn. Vì sao vậy? Bạn là thiện tâm thiện duyên, thật sự là giúp anh ấy, cứu anh ấy, bảo anh ấy bớt tạo nghiệp, đây là việc tốt.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, đệ tử ở Canada, làm việc ở bộ phận nhà ăn của một viện dưỡng lão cho người đã về hưu, phụ trách vấn đề ăn uống của người già, phải vứt đi thức ăn thừa của người già. Xin hỏi như vậy có phải là tạo nghiệp không?

Đáp: Là tạo nghiệp. Người già ăn uống, ở nước ngoài thông thường đều là tự phục vụ, tự phục vụ thì nhất định phải khuyên người già, ông bà ăn bao nhiêu thì lấy

bấy nhiêu thì sẽ không lãng phí. Phải nói với họ về nhân quả báo ứng, phải bảo họ tiết phước, không nên lãng phí đồ ăn, chính mình phải làm tấm gương tốt. Đồ ăn dư thừa mỗi ngày thì bạn vẫn phải xử lý, họ sẽ không để lại đến ngày hôm sau. Bạn có thể bố thí cho người nghèo, ở nước ngoài có rất nhiều người nghèo, bạn có thể tặng cho họ ăn. Hoặc là có một số đồ có thể bố thí cho chúng sanh, chim có thể ăn, côn trùng nhỏ có thể ăn, đều có thể cúng dường cho chúng, như vậy đều tốt.

Hỏi: Câu hỏi cuối cùng, sau khi đệ tử di cư đến Canada, từng gia nhập vào phái Nhất Quán Đạo. Hiện nay học Phật rồi nhưng đàn chủ cứ hai tuần đều gọi điện thoại thông báo phải quay về đi học, tạo thành phiền phức rất lớn, xin hỏi phải nên làm thế nào mới tốt?

Đáp: Điều này rất đơn giản, bạn đổi số điện thoại nhà bạn là được rồi, họ sẽ không tìm được bạn nữa. Người thân bạn bè quan trọng thì thông báo cho họ, người thân bạn bè không quan trọng thì cũng có thể không cần nói với họ, ít nói chuyện, tiếp xúc ít người thì phiền não sẽ ít. Lời người xưa nói rất có đạo lý “*biết nhiều việc thì nhiều phiền não, quen nhiều người thì lắm thị phi*”, không phải là người thân bạn bè thật sự thì không cần phải tiếp xúc thường xuyên, cũng không cần phải gọi điện thường xuyên. Tôi có cái điện thoại di động, đã ngắt khoảng mười tháng rồi, đều không dùng đến nó, hôm nay tôi thử dùng một chút, vẫn còn hoạt động, mười tháng không dùng, tôi xem thử nó có hỏng không? Nó không hỏng. Những chỗ như thế này thì chính chúng ta phải có trí tuệ để xử lý như thế nào. Dù nghiêm trọng đến đâu thì tôi nghĩ cũng không quá nghiêm trọng, họ cũng sẽ không làm phiền như vậy, khi quá nghiêm trọng thì chuyển nhà. Học Phật nhất định phải khai trí tuệ, nhất định phải làm tấm gương tốt cho xã hội đại chúng, chúng ta chân thật tu thì sẽ cảm động được họ, đặc biệt chân thật tu thì cảm ứng sẽ rất nhiều.

Giống như vệ sinh thông thường trong nhà, côn trùng nhỏ, nước ngoài cũng là như vậy, như kiến, gián, ruồi, muỗi, chuột, đi đến toàn thế giới đều có. Người học Phật chúng ta có thể chung sống hoà bình với chúng, không làm phiền lẫn nhau, đều có thể câu thông! Những động vật này có thể câu thông, thực vật cũng như vậy, ở nước ngoài đại khái mỗi nhà đều có vườn, trong vườn của người nước ngoài đều trồng hoa, vườn của người Trung Quốc thì đều trồng rau. Cho nên ra nước ngoài, nhìn thấy vườn của họ trồng rau thì bạn sẽ biết họ nhất định là người Trung Quốc, người Trung Quốc thích trồng rau. Ngay cả những thực vật này cũng có thể chung sống hoà hợp, cho nên trong vườn rau của chúng tôi mở tiếng niệm Phật cho

cây cối hoa cỏ nghe, đều phát triển rất tốt, vô cùng tươi tốt. Rau của chúng tôi đem ra chợ, người mua rau nhìn thấy thì hỏi: Rau này của các vị từ đâu tới? Ngon hơn rau của chúng tôi. Bởi vì trồng rất nhiều nên mỗi tìn đồ đến đạo tràng đều mang một ít rau về, là tự trồng. Hơn nữa các đồng tu cũng rất phát tâm, thường hay đến vườn rau để chăm sóc các loại rau củ, trái cây này.

Bây giờ đã hết thời gian, cũng vừa đúng lúc trả lời hết câu hỏi ngày hôm nay.